

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010630
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114010630.7

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Trnkovej a prísediacich Márie Kasperkevičovej a Viery Pňačekovej v trestnej veci proti U. M. R. F.. pre zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.5.2017 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaní :

1./ U. M. D. Z. G. Á. E. D. X. Á., narodená X.X.XXXX X. G., trvale bytom O. X. O. Ž. Č. XXX, nezamestnaná, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od 3.10.2016,

2./ U. M. D. Z. G. Á. E., narodený X.X.XXXX X. K. U., trvale bytom O. X. O. Ž. Č. XXX, nezamestnaný,

s ú v i n n í , ž e :

obžalovaní U. M. R. U. M.:

X/

ako rodičia maloletých detí M. O. XX.XX.XXXX, R.K. O. X.X.XXXX, G. O. XX.X.XXXX, žiakov Základnej školy na Levickej ulici vo Vrábľoch, M. O. XX.X.XXXX R. Š. O. XX.X.XXXX, ktoré s nimi žili v spoločnej domácnosti v Novej Vsi nad Žitavou, napriek upozorneniam školy o nedbalej školskej dochádzke a o dôsledkoch zanedbávania povinnej školskej dochádzky ich detí, napriek opatreniam sociálnej komisie obce a rozhodnutiam Obce Nová Ves nad Žitavou z 2.11.2012, ktorá prejednávala zanedbávanie starostlivosti o povinnú školskú dochádzku U.. M. R. U.. M. a uložila obžalovaným aj finančné sankcie a napriek pravidelným návštevám rodiny, neprijali žiadne opatrenia a nevyvíjali žiadny výchovný vplyv na to, aby ich deti riadne a pravidelne navštevovali školu, preto:

- 2 -

1T/60/2014 - 582

- U. M. v školskom roku 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012 a v školskom roku 2012/2013 do 28.3.2013 bezdôvodne vymeškal spolu 937 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené,

- U. R. v školskom roku 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012 a v školskom roku 2012/2013 do 28.3.2013 bezdôvodne vymeškala spolu 629 vyučovacích hodín, ktoré mala neospravedlnené,

- U. G. v školskom roku 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012 a v školskom roku 2012/2013 do 28.3.2013 bezdôvodne vymeškal spolu 786 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené,

a maloleté deti Š. v školskom roku 2011/2012 a M. v školskom roku 2009/2010 neprihlásili do prvého ročníka povinnej školskej dochádzky, čím výrazne zanedbali nielen ich vzdelanie a výchovu, ale aj ďalšie spoločenské a pracovné uplatnenie svojich detí,

2./

ako rodičia maloletých detí M. O. XX.XX.XXXX R. M. O. XX.X.XXXX, ktoré s nimi žili v spoločnej domácnosti v Novej Vsi nad Žitavou, svoje deti nevychovali, nestarali sa o svoje deti, nevenovali im pozornosť a nekontrolovali ich správanie, preto mal. M. dňa 11.1.2012 odcudzil vo Vrábľoch opakovane 3 kusy železných roštov, koncom letných prázdnin v roku 2012 fyzicky napadol vo Vrábľoch poškodeného C. U., pretože mu nechcel dať 1,-euro, mal. M. dňa 15.8.2012 v herni Royal vo Vrábľoch odcudzil 7 krabičiek cigariet a mobilný telefón, dňa 17.10.2012 vo večerných hodinách v Tesco vo Vrábľoch odcudzil 13 kusov čokolád značky Milka, v dôsledku čoho konanie ich maloletých detí bolo prejednávané políciou, pretože sa dopustili protizákonného konania,

3./

dňa 21.3.2013 v rodinnom dome v Novej Vsi nad Žitavou číslo XXX, okres Nitra nechali opustené svoje maloleté deti M. O. XX.XX.XXXX, R. O. X.X.XXXX, G. O. XX.X.XXXX, M. O. XX.X.XXXX, Š.R. O. XX.X.XXXX, R. O. X.X.XXXX R. U. XX.X.XXXX tak, že odišli do Českej republiky a vrátili sa v presne nezistenom dni po 27.3.2013, pričom deťom nezabezpečili žiadny dozor a žiadnu starostlivosť, dostatočné množstvo jedla, nenechali im ani finančné prostriedky na nákup jedla, v dome deti nemali elektrinu ani vodu, nekúrilo sa, deti neboli dostatočne oblečené, nemali zabezpečené základné hygienické potreby, vchodové dvere do domu boli zamknuté a deti chodili cez okno, boli hladné, uzímené a špinavé, preto si boli pýtať jesť, umyť sa a zohriať u susedov, pričom v čase skutku maloletá R. R. U. nemali ani šesť rokov a mal. M. je dieťaťom s ťažkým zdravotným postihnutím, preto po intervencii Obce Nová Ves nad Žitavou boli všetky deti dňa 27.3.2013 kurátorkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ihneď odovzdané do Detského domova v Nitre a na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 26PPOm/2/2013 z 28.3.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2013, boli všetky deti dočasne zverenú do starostlivosti Detského domova v Nitre, pretože maloleté deti M. sa ocitli bez akejkoľvek starostlivosti a bol ohrozený ich život a zdravie,

4./

ako rodičia maloletých detí G. O. XX.X.XXXX, žiaka Základnej školy v Novej Vsi nad Žitavou a M. O. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy v Novej Vsi nad Žitavou, u ktorých bola dňa 27.2.2014 ukončená ústavná starostlivosť, potom čo si deti

- 3 -

1T/60/2014 - 583

prevzali z Detského domova v Nitre a žili s nimi v spoločnej domácnosti a prihlásili ich na povinnú školskú dochádzku do Základnej školy v Novej Vsi nad Žitavou, do ktorej boli deti prijaté dňa 4.3.2014, do tejto základnej školy ani raz neprišli a od 4.3.2014 do 30.6.2014, kedy skončil školský rok, sa nezúčastnili ani jednej vyučovacej hodiny, obžalovaní s deťmi odišli do Českej republiky, kde deti školu nenavštevovali a to napriek predchádzajúcim opatreniam a rozhodnutiam Obce Nová Ves nad Žitavou, ktorá prejednávala obžalovaných pre zanedbávanie starostlivosti o povinnú školskú dochádzku ich detí v dôsledku čoho, maloletý G. v školskom roku 2013/2014 do 13.5.2014 bezdôvodne vymeškal najmenej 219 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené, maloletý M. v školskom roku 2013/2014 do 13.5.2014 bezdôvodne vymeškal 241 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené, čím výrazne zanedbali nielen vzdelanie, ale aj výchovu a ďalšie spoločenské a pracovné uplatnenie svojich detí,

t e d a :

v bode 1./

obžalovaní U. M. R. U. M. každý samostatne:

úmyselne vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

v bode 2./:

obžalovaní U. M. R. U. M. každý samostatne:

úmyselne vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami,

v bode 3./:
obžalovaní U. M. R. U. M.

spoločným konaním opustili dieťa, o ktoré mali povinnosť sa starať a ktoré si nemôže zadovážiť pomoc a vystavili ho tým nebezpečenstvu ublíženia na zdraví, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na dieťati mladšom ako šesť rokov,

v bode 4./:
obžalovaní U. M. R. U. M. každý samostatne:

úmyselne vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

- 4 -

1T/60/2014 - 584

t ý m s p á c h a l i:

v bode 1./
obžalovaní U. M. R. U. M. každý samostatne:

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona,

v bode 2./
obžalovaní U. M. R. U. M. každý samostatne:

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona,

v bode 3./:
zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 4./:
prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

z a t o i m s ú d u k l a d á:

Obžalovanej U. M.:

Podľa § 206 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a §§ 42 ods. 1 a 41 ods. 1, 2 Tr. zák. s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 4(štyri) roky a 6(šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ju súd do výkonu trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nitra 5T/34/2013 - 48 zo dňa 30.9.2014, týkajúci sa Marcely Kotlárovej, narodenej 3.4.1977 v Levoči, ktorý vo vzťahu k

nej nadobudol právoplatnosť dňa 4.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanému U. M.:

Podľa § 206 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4

- 5 -

1T/60/2014 - 585

Tr. zák. a § 41 ods. 1,2 Tr. zák. ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 5(päť) rokov a 6(šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd do výkonu trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných, svedkov C.. U. Y., V. M., P. F. X.P. U.. L. M., U.. F. F., P.. W. B., C.. Ľ. X.M. P.. L. M., prečítaním znaleckého posudku U.. M. E. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaná U. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je vinná zo spáchania všetkých skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu v oboch obžalobách a po poučení o neodvolateľnosti tohto vyhlásenia odpovedala na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku či:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu,
- d) bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov v obžalobe 1T/60/2014 v bode 1/ a 2/ ako prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona, v bode 3/ tejto obžaloby ako zločinu opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s použitím § 138 písm. j/ Trestného zákona a v obžalobe 4T/6/2015 ako prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona,
- g) bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečiny a zločin jej kladené za vinu,
- h) sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobách kvalifikujú: v obžalobe 1T/60/2014 v bode 1/ a 2/ ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona, v bode 3/ tejto obžaloby ako zločin opustenia dieťaťa podľa 206 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s použitím § 138 písm. j/ Trestného zákona a v obžalobe 4T/6/2015 ako prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Obžalovaná U. M. na všetky tieto otázky odpovedala áno. Súd prijal vyhlásenie obžalovanej, nakoľko jej priznanie korešponduje s dôkazmi, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní.

- 6 -

1T/60/2014 - 586

Obžalovaný U. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 3/ obžaloby 1T/60/2014 a nevinný je zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe 4T/6/2015. Ďalej vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sú uvedené v bode 1/, 2/ obžaloby 1T/60/2014. K veci uviedol, že poučeniu porozumel, využíva svoje zákonné právo a vypovedať nebude. Na návrh prokurátorky boli prečítané výpovede obžalovaného U. M. z prípravného konania. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania obžalovaný uviedol, že súhlasí s prečítanými výpoveďami, vyšetrovatel napísal

to, čo mu povedal. Z prečítaných výpovedí súd zistil, že ku skutku, ktorý je uvedený v bode 1/ rozsudku uviedol, že tento skutok ľutuje, všetko je pravda čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Ku skutkom, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku v bode 2/ a 3/ využil svoje zákonné právo a k nim nevyviedol. Ku skutku, ktorý je v rozsudku v bode 4/ (obžaloba 4T/6/2015) uviedol, že s manželkou majú sedem detí a niekedy vo februári 2014 si boli pre ne v detskom domove a hneď odišli do Čiech, do Prahy. Snažil sa im vybaviť základnú školu v Prahe a napokon sa mu to podarilo v Prahe - Čelákoviciach. Tam dokončili školský rok. V septembri nenastúpili R. R. G. do školy, lebo ich nahlásili na špeciálnu školu, ale tam bolo potrebné potvrdenie od psychológa a to sa podarilo až v októbri. Od októbra chodili do školy. M. v Čelákoviciach do školy neprijali, lebo prekročil vek a už nemal pokračovať na základnej škole. Inde ho nezapísali. Požiadali o zapísanie detí do Základnej školy v Novej Vsi nad Žitavou, lebo to žiadali sociálne pracovníčky a súd. Nenastúpili tam preto, lebo odišli do Čiech, ale v škole to nenahlásili. Svedkyňa C.. U. Y., na hlavnom pojednávaní uviedla, že je starostkou obce Nová Ves nad Žitavou a školskú dochádzku detí Kotlárových na obecnom úrade prejednávajú. Rodičia boli prejednaní za priestupok, bola im uložená pokuta 30,- eur, ktorú doposiaľ nezaplatili. Vysvetlili im, že deti musia chodiť do školy, ale nič sa v dochádzke detí nezlepšilo ani po pohovore a po jednaní. Toto bolo vo vzťahu k mladším deťom, pretože dostali hlásenie zo základnej školy a oznámili im, že M. ako žiak IV. triedy vymeškal od 1.11.2010 do 30.11.2010 68 vyučovacích hodín. Ďalšie hlásenie došlo, že od 1.10.2010 do 29.10.2010, že vymeškal M. 34 vyučovacích hodín a v tomto období rovnako aj R. 34 vyučovacích hodín. Kevin a Anastázia od 1.12.2010 do 21.12.2010 vymeškali vyučovacie hodiny M. 40 a R. 51. Ďalšie hlásenie im došlo, že G. od 1.12.2010 do 28.1.2011 vymeškal 57 vyučovacích hodín. Dňa 21.4.2011 zasadala komisia obecného úradu pre veci sociálne a na základe týchto hlásení zo školy predvolali oboch rodičov, no nezúčastnili sa na zasadnutí komisie. Potom ich opakovane volali a zisťovali, čo bolo dôvodom, že deti nechodili do školy, ale neboli tam žiadne dôvody, prečo do školy chodiť nemohli. Potom riešili aj školskú dochádzku M., nakoľko bolo zrejmé, že už má viac ako osem rokov a ešte nechodil do školy. Kontaktovali rodičov a upozornili ich na to, že musí chodiť dieťa do školy. Keď priestupkové konanie nebolo účinné, oznámili celú vec na políciu. Nemá poznatky o tom, že by deti niečo niekomu vzali, alebo by sa nechovali tak, ako sa chovať majú, vie iba o tom, že chodili po domoch a pýtali si jesť. Nemá poznatky ani o tom, že by vyvolávali nejaké konflikty. Dňa 27.3.2013 volal na obecný úrad anonymný občan, ktorý im oznámil, že deti sú opustené a sú bez rodičov. Sociálna pracovníčka obecného úradu ihneď informovala kuratelu, ale tá pracovníčka, ktorá mala na starosť mal. deti M., bola na dovolenke. Apelovala na ÚPSV a R, že táto vec nemá odklad a potom išli spoločne s ich sociálnou pracovníčkou pozrieť tieto mal. deti. Tri najmenej deti boli u pani V. M. R. Z. R., U. R. R.. U pani M. jedli. Väčšie deti boli doma a keď sa ich pýtali, kde sú rodičia, povedali, že mama odcestovala, že im nechala jedlo, ale už všetko zjedli. Pýtali sa ich, prečo nie sú v škole a R. povedala, že mama ju zo školy

- 7 -

1T/60/2014 - 587

vypýtala, aby dávala pozor na mladšie deti. Prečo ostatní nechodili do školy, to im nepovedali. Zistili, že deti sú skutočne bez dozoru, znovu volali kuratelu, pretože domácnosť bola v nevyhovujúcom stave, porozbýjané boli okná, dvere boli zadenbené, preto deti chodili z domu cez okno. Dom je bez vody, bez WC, v dome nie sú žiadne energie. V tom čase bolo chladno, deti boli oblečené iba tak ako v dome, kde sa kúri. Dňa 27.3.2013 bola streda a podľa vyjadrenia občanov žijúcich na tejto ulici, rodičia detí neboli doma od predchádzajúceho štvrtku. Povedali im to susedia. Deti tvrdili, že mali jedlo, ale sa im minulo a v čase, keď tam boli, deti boli hladné, jedli u susedy. Ten občan, ktorý im zavolať, že sú deti opustené, im povedal, že si chodili deti jedlo pýtať, že klopali na bránu u susedov a pýtali si jesť. Nezisťovali od detí, či im rodičia nechali peniaze. Po príchode pracovníčok kurately deti boli odobraté a boli umiestnené v detskom domove. Po tom, čo boli deti vrátené z detského domova rodičom, vrátili sa obaja obžalovaní s deťmi do obce, ale neskôr tam bol už len U. M., U. M. v obci nebola. Dokonca aj tieto Vianoce boli deti uvoľnené z detského domova, čo nepochopila, lebo dom je v nevyhovujúcom stave, nie je tam žiadne kúrenie. Boli osobitným príjemcom dávok a to konkrétne prídavkov na deti a to na R., M. R. G. rozhodnutím ÚPSV a R v Nitre a to v období od 28.5.2010 do 18.4.2011 a dôvodom vyplácania osobitnému príjemcovi bolo zanedbávanie školskej dochádzky mal. detí. Potom opakovane boli osobitným príjemcom prídavkov na deti M., R. R. G. od 22.4.2013. Podľa jej vedomostí rodičia detí nikde nepracovali v čase, keď ich opustili. Deti v čase, keď boli opustené, chodili len cez jedno okno a ona sama tiež tento dom pozrela iba cez to jedno okno. Elektrina určite v tom dome nie je, ani voda nie je v dome. V miestnosti, do ktorej cez to okno videla, boli postele a nejaký nábytok. Steny boli pomalované. Je to nevyhovujúce bývanie pre deti. Počula od občanov, ktorí bývajú na tejto ulici, že M. sa občas zdržuje v tomto dome so svojou priateľkou a niekedy sú tam aj deti obžalovaných. Polovicu tohto domu kúpila obec od najstaršieho syna M. a druhá polovica domu patrí najstaršej dcére obžalovaných R.. Je to dlhý dom, ktorý je zdevastovaný a ako vyzeral vo februári roku 2017 odovzdáva na fotografií.

Tam, kde na fotografii vidieť smetisko, to je zadná časť domu, ktorú vlastní obec. Oni bývajú v prednej časti tohto domu vo štvorci. V čase, keď obžalovaní U. M. R. U. M. opustili svoje deti a nechali ich v rozpadnutom dome, niektoré z nich ešte nemali šesť rokov, myslí si, že to boli dve najmenšie. V ich domácnosti bola riešiť veci sociálna pracovníčka obecného úradu. Osobne tieto veci nerieši. Obecný úrad nič nezanedbal. Na základe hlásení rozhodli o priestupkoch oboch obžalovaných a riešili aj syna obžalovaných M.. Chodieva pozeráť ten rodinný dom zvonka, lebo ľutuje tie deti. Teraz je tam ešte väčší neporiadok ako vidieť na tej fotografii, ktorú odovzdala. Nie je tam ani latrina, elektrina, voda, ani plyn, ani žumpa. Nie sú tam dodržané základné hygienické normy. Viackrát upozorňovala obžalovaného M., aby nerozoberali zadnú časť domu, lebo sa môže na niekoho zrútiť.

Svedkyňa V. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2013 maloleté deti obžalovaných boli hladné a často si chodili pýtať hlavne vodu. Š. tá sa chodievala k nej aj učiť a stalo sa, že prišla a pýtala si od nej chlieb alebo si pýtala vodu. Deti obžalovaných nekradli, len zazvonili alebo kričali a pýtali si jesť alebo vodu. Poslednýkrát, keď zostali samé, boli doma bez rodičov aj týždeň. Hovorili, že mama odišla preč a asi nebol doma ani otec, keď si chodili pýtať jesť a vodu. Povedali, že mama im doma nechala zemiaky, ale už ich zjedli. Ústa mali od kakaa a hovorili, že jedli kakao. Povedali, že mama už príde. K nim nechodila, no vie, že deti nemali čo jesť, lebo si chodili pýtať. V dome nemali elektrinu, sociálne zariadenie ani WC. Vždy, keď boli samé, hovorili, že mama príde, že išla nakupovať. Š. sa chodievala ku nej aj učiť, prišla a opýtala sa, či sa môže učiť a niekedy so sebou priniesla aj malého U.Š.. V tom čase chodila asi do I. triedy. Väčšinou sa o menšie deti

- 8 -

1T/60/2014 - 588

starala R. a tá jej tiež povedala, že mama išla nakupovať a že príde a ona sa stará o menšie deti. Detí bolo šesť alebo sedem. Deti nespomínali, že by im rodičia nechali peniaze. Deti chodili po ulici a väčšinou si pýtali vodu a ľudia im ju aj dali. Deti boli obriadené, nechodili do školy špinavé. Keď boli vtedy doma samé, boli ako deti. Nežiadali ju, či sa môžu u nej okúpať, len si pýtali vodu. Keď zostali samé, boli primerane oblečené času a boli aj obuté. Čo však presne mali obuté, nevie. K nim nechodila, ale ten dom zvonka je hotová katastrofa. Luník II je oproti nim luxus. Je tam strašný bordel. Je tam navláčený starý nábytok, igelitky, drevo a iné veci. Keď boli deti samé, iba ich nakŕmila a dala im vodu a tak im pomohla, keď boli hladné a smädné. Nikde nehlásila, že sú deti samé. R. jej povedala, že mama išla nakupovať a kázala jej, že sa má postarať o mladšie deti. Koľko bolo v tom čase školopovinných detí, presne nevie, dve boli malé, U. R. R., tie neboli školopovinné. Keď sa ich pýtala, prečo nechodia do školy, odpoveď bola, lebo nechodia. Potom videla na ulici auto, z ktorého vystúpili dve panie a niektoré deti zobrali so sebou. Kde odišli ostatné deti, nevie. Za aký čas po tom, keď zobrali niektoré deti tie panie, sa vrátili obžalovaní domov nevedela. Jej sa obžalovaní nepýtali, kde sú ich deti. Nikdy ju ani nepožiadali o to, aby sa o ich deti postarala. Nemala žiadny konflikt s obžalovanou U. M. po tom, čo boli deti umiestnené do detského domova. V tom období obžalovaní nepracovali. Po prečítaní výpovede z prípravného konania svedkyňa uviedla, že súhlasí s prečítanou výpoveďou, vyšetrovateľ napísal to, čo mu povedala. Bolo to tak, ako vypovedala v prípravnom konaní. Bola raz pozrieť v dome obžalovanej. Veľakrát sa stalo, že deti nemali čo jesť, chodili k nej a dala im jesť. Je pravda, že keď mali dávky, obžalovaná aj varila, ale keď sa im peniaze minuli, už bol problém. Často obžalovaná chodievala preč z domu a so sebou brávala iba malého U. R. R.. Ostatné deti boli doma. Keď sa nastahovali, spočiatku mali čisto a obžalovaná sa aj starala o domácnosť. Potom však prišlo obdobie, že sa prestala starať o domácnosť a už tam čisto nebolo. Nestalo sa, že by jej niečo ukradli alebo jej robili zle. Vie iba to, že obžalovanému U. M. sa nechce robiť a že chodí na cintorín pre vodu. Je pravda, že ich dcéra Š. sa chodila k nej učiť a stalo sa aj to, že sa u nej kúpala v bazéne s malým I. - jej vnukom. Je pravda aj to, že keď obžalovaný prišiel autom, tak sa ho niekedy pýtala, prečo toľko nakúpil, ale nakupoval len vtedy, dokiaľ mali peniaze. Obžalovaná U. M. často chodila do Vrábľov.

Z prečítaného znaleckého posudku U. M. E. vyplýva, že obžalovaný U. M. v čase skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu od septembra 2009 do júna 2014 netrpel žiadnou duševnou chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. V priebehu týchto rokov prechodne trpel toxickou psychózou, ktorá sa u neho rozvinula v dôsledku užívania pervitínu, jedná sa o obdobie november a december 2012. V tomto vymedzenom období boli jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť narušené tak, že boli vymiznuté. Okrem novembra a decembra 2012, keď trpel toxickou psychózou, vedel v ostatnom období od roku 2009 do roku 2014 rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať. V súčasnej dobe chápe zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný a nie je indikované nariadiť mu ochranné liečenie.

Súd na základe vykonaného dokazovania, mal preukázané, že sa stali skutky v bode 1/, 2/, 3/ a 4/ tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ich spáchali obžalovaní U. M. R. U. M..

Obžalovaná U. M. priznala spáchanie všetkých štyroch skutkov, U. M. priznal spáchanie skutkov uvedených v bode 1/, a 2/ rozsudku. Vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku v bode 3/ a 4/ rozsudku.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili skutku v bode 1/ a v bode 4/ rozsudku. Okrem vyhlásenia obžalovanej U. M., mal súd preukázané spáchanie tohto skutku aj výpoveďou svedkyne C.. U. Y. - starostky obce Nová Ves nad Žitavou, ktorá potvrdila, že obžalovaní ako rodičia maloletých detí boli predvolaní na obecný úrad, bolo im vysvetlené, že maloleté deti musia chodiť do školy. Napriek tomu, že boli prejednaní v priestupkovom konaní a bola im uložená pokuta, obecný úrad opätovne dostal hlásenie, že deti školu nenavštevujú. Na základe týchto hlásení predvolali obžalovaných na zasadnutie komisie pre veci sociálne, ale nezúčastnili sa na zasadnutí komisie. Potom ich opakovane volali a zisťovali, čo bolo dôvodom, že deti nechodili do školy, ale nezistili žiadne dôvody, prečo do školy chodiť nemohli. Potom riešili aj školskú dochádzku M., nakoľko bolo zrejmé, že už má viac ako osem rokov a ešte nechodil do školy. Kontaktovali obžalovaných a upozornili ich na to, že musí chodiť dieťa do školy. Keď priestupkové konanie nebolo účinné, oznámili celú vec na políciu. Okrem výpovede tejto svedkyne mal súd preukázané spáchanie týchto skutkov aj prečítanými výpoveďami svedkov - učiteľov škôl, ktoré mali deti navštevovať a to U. L. M., U. F. F. R. P. L. M. a listinnými dôkazmi, hlavne oznámeniami škôl o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky maloletými deťmi M. Z týchto oznámení bolo presne ustálené koľko vyučovacích hodín každé maloleté dieťa bezdôvodne vymeškalo bez ospravedlnenia v jednotlivých školských rokoch. Zo správy Základní školy Čelákovice, Kostelní 457, okres Praha - východ, vyplýva, že ich školu navštevovala len maloletá R. M.. Súrodenci G. R. M. prijatí do tejto školy neboli.

Spáchanie skutku v bode 2/ rozsudku oboma obžalovanými, mal súd preukázané nielen priznaním obžalovanej U. M., ale hlavne záznamami Obvodného oddelenia PZ Vráble o odložení priestupkových vecí z dôvodu nedostatku veku priestupcov. Priestupkami boli maloleté deti obžalovaných M. R. M.. Z týchto záznamov mal súd preukázané, že boli odložené veci týkajúce sa priestupkov proti majetku, ktorých sa dopustil dvakrát maloletý M. dňa 11.1.2012, vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil opäť maloletý M. dňa 16.8.2012 a vo veci priestupku proti majetku, ktorého sa dopustil maloletý M. dňa 15.8.2012. Obžalovaní ako rodičia nedostatočne vychovávali svoje maloleté deti M. O. XX.XX.XXXX R. M. O. XX.X.XXXX, nevenovali im dostatočnú pozornosť a nedostatočne ich kontrovali a tak im umožnili, aby mimo miesta ich bydliska, mimo Novej Vsi nad Žitavou, v meste Vráble spáchali tieto priestupky.

Z priznania obžalovanej U. M., z výpovedí svedkýň C.. U. Y. R. V. M. a z listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaní sa dopustili aj skutku v bode 3/ rozsudku. Z výpovede svedkyne C.. U. Y., starostky obce, bolo preukázané, že dňa 27.3.2013 na Obecný úrad v Novej Vsi nad Žitavou oznámil anonymný občan obce, že maloleté deti M.E. sú opustené a sú bez rodičov. Sociálna pracovníčka obecného úradu ihneď informovala kuratelu a apelovala na ÚPSV a R v Nitre, že táto vec nemá odklad. Potom išli spoločne so sociálnou pracovníčkou pozrieť tieto mal. deti. Tri

najmenšie deti boli u pani V. M. R. Z. R.K., U. R. R. a jedli tam. Väčšie deti boli doma a keď sa ich pýtali, kde sú rodičia, povedali, že mama odcestovala, že im nechala jedlo, ale už všetko zjedli. Pýtali sa ich, prečo nie sú v škole a R. povedala, že mama ju zo školy vypýtala, aby dávala pozor na mladšie deti. Domácnosť bola v nevyhovujúcom stave, porozbíjané boli okná, dvere boli zadenbené, preto deti chodili z domu cez okno. Dom je bez vody, bez WC, v dome nie sú žiadne energie. V tom čase bolo chladno, deti boli oblečené iba tak ako v dome, kde sa kúri. Dňa 27.3.2013 bola streda a podľa vyjadrenia občanov žijúcich na tejto ulici, rodičia detí neboli doma od predchádzajúceho štvrtka. Svedkyňa V.Ž. M. uviedla, že maloleté deti obžalovaných boli hladné a často si chodili pýtať hlavne vodu. Š. sa chodievala k nej aj učiť a stalo sa, že si pýtala od nej chlieb alebo si pýtala vodu. Deti obžalovaných nekradli, len zazvonili alebo kričali a pýtali si jesť alebo vodu. Poslednýkrát, keď zostali samé, boli doma bez rodičov aj týždeň. Hovorili, že mama odišla preč, povedali, že mama im doma nechala zemiaky, ale už ich zjedli. Z týchto výpovedí ako aj z rozhodnutia Okresného súdu Nitra 26PPOm/2/2013 - 13 zo dňa 28.3.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2013 a opraného uznesenia k nemu a tiež z fotodokumentácie bolo preukázané, že dňa 21.3.2013 obžalovaní nechali v rodinnom dome v Novej Vsi nad Žitavou číslo

XXX svoje maloleté deti opustené, bez dozoru dospeljej osoby, bez starostlivosti dospeljej osoby, bez dostatočného množstva jedla, nenechali im ani finančné prostriedky na nákup jedla, v dome deti nemali elektrinu ani vodu, nekúrilo sa v dome, deti neboli dostatočne oblečené, nemali zabezpečené základné hygienické potreby, preto boli hladné, uzímené a špinavé a chodili si pýtať vodu a jedlo od susedov. V čase, keď obžalovaní opustili svoje deti a odišli do Českej republiky maloletá R. R. U. nemali ešte šesť rokov a maloletý M. je dieťaťom s ťažkým zdravotným postihnutím. Na základe oznámenia Obce Nová Ves nad Žitavou boli všetky deti dňa 27.3.2013 kurátorkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ihneď odovzdané do starostlivosti Detského domova v Nitre. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Nitra 26PPOm/2/2013 - 13 zo dňa 28.3.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2013, vyplýva, že je ohrozený život a zdravie maloletých detí M., pretože ich rodičia nechali bez dozoru dospeljej osoby, bez zásob potravín, v nevykúrenom dome, pričom dvere do domu sú nefunkčné a deti z domu vychádzali cez okno, preto všetky deti boli dočasne zverené do starostlivosti Detského domova v Nitre, na Dlhej ulici číslo 179.

Súd konanie obžalovaných v bode 1/ a 4/ rozsudku kvalifikoval u oboch ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona a bode 1/ aj podľa § 138 písm. j/ Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaní úmyselne vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a bode 1/ a na viacerých osobách. Obžalovaní tým, že nevenovali dostatočnú pozornosť svojim deťom, nedostatočne ich kontrolovali, nezaujímal sa o ich školskú dochádzku a tiež, že vôbec do školy neprihlásili Š. R. M., umožnili svojim deťom viesť záhaľčivý spôsob života a tak ich vystavili nebezpečenstvu spustnutia. V bode 1/ spáchali prečin na viacerých osobách z toho dôvodu, že sa konanie obžalovaných týkalo až piatich ich detí. V školskom roku 2013 - 2014 v Českej republike navštevovala základnú školu len maloletá R., chlapci G. R. M. nenavštevovali školu ani v Českej republike a ani v Novej Vsi nad Žitavou, kde boli si mali plniť povinnú školskú dochádzku.

- 11 -

1T/60/2014 - 591

Skutok uvedený v bode 2/ rozsudku súd kvalifikoval u oboch ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že úmyselne vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami. Obžalovaní nedostatočnou starostlivosťou, výchovou a kontrolou umožnili svojim synom M. R. M., aby sa dopustili priestupkov, za ktoré pre nedostatok veku nemohli byť postihnutí.

Konanie obžalovaných v bode 3/ rozsudku súd kvalifikoval ako zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním opustili dieťa, o ktoré mali povinnosť sa starať a ktoré si nemôže zadovážiť pomoc a vystavili ho tým nebezpečenstvu ublíženia na zdraví, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na dieťati mladšom ako šesť rokov. Súd takto kvalifikoval toto konanie obžalovaných nakoľko všetky deti boli v čase ich opustenia maloleté, dokonca maloletá R. R. U. nemali ani šesť rokov, preto vlastnými silami nevedeli čeliť nepriaznivej situácii, do ktorej sa dostali bez vlastného pričinenia. Tým, že ich nechali obžalovaní opustené bez dozoru dospeljej osoby, v obydlí, ktoré ich nechránilo, ale ohrozovalo vzhľadom na jeho technický stav, vystavili ich nebezpečenstvu ublíženia na zdraví. Obaja obžalovaní vedeli, že deťom hrozí nebezpečenstvo ublíženia na zdraví, pretože obaja vedeli, že rodinný dom, v ktorom deti nechali opustené a odišli do Českej republiky, je dezolátnom stave, dvere sú zadebnené a deti môžu z neho vychádzať iba cez okná, ktoré boli bez sklenej výplne. Boli si vedomí aj skutočnosti, že deti nechali bez dostatku jedla a bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, aby si jedlo mohli kúpiť.

Obžalovaný U. M. na svoju obranu uviedol, že v čase, keď nechali deti a odišli do Čiech, dom bol v poriadku, všetko tam fungovalo, bola tam elektrina, aj splachovacie WC, aj kúpeľňa, ale všetko im rozkradli. Táto obrana obžalovaného preukázaná nebola. Naopak vykonaným dokazovaním bola vyvrátená. Hlavne výpoveďami svedkýň C.. U. Y. R. V. M., ktoré potvrdili, že rodinný dom nebol vo vyhovujúcom stave, nebola tam voda, elektrina, kúpeľňa a WC, vchodové dvere boli nefunkčné a preto deti vychádzali z domu a vchádzali do domu oknami. Obrana obžalovaného ku skutku, ktorý je v rozsudku v bode 4/, že s manželkou majú sedem detí a niekedy vo februári 2014 si boli pre ne v detskom

domove a hneď odišli do Čiech, do Prahy, kde sa im snažil vybaviť základnú školu v Prahe a napokon sa mu to podarilo v Prahe - Čelákoviciach, nebola preukázaná. Z oznámenia Základnej školy Čelákovice, okres Praha - východ, v školskom roku 2013 - 2014 túto základnú školu navštevovala len maloletá R..

Obžalovaný U. M. je plne trestne zodpovedný za skutky, ktoré spáchal a ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v čase ich spáchania vedel rozpoznáť nebezpečenstvo svojho konania a vedel svoje konanie aj ovládať. Netrpel žiadnou takou psychickou chorobou alebo poruchou, ktorá by spôsobila znížila tieto schopnosti alebo spôsobila ich úplné vymiznutie.

Obžalovaná U. M.Á. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotená. Pre priestupky bola oznámená a aj postihnutá viackrát v rokoch 2012 a 2013. Súdne trestaná bola viackrát v Českej republike, ale tieto odsúdenia neboli uznané na území Slovenskej republiky. Na území Slovenskej republiky bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Nitra

- 12 -

1T/60/2014 - 592

5T/34/2013 - 48 zo dňa 30.9.2014, ktorý vo vzťahu k nej nadobudol právoplatnosť dňa 4.10.2014. Týmto trestným rozkazom bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a uložený jej bol trest povinnej práce vo výmere 80(osmdesiat) hodín, ktorý jej doposiaľ nebol nariadený.

Obžalovaný U. M. miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Pre priestupky bol oznámený a aj postihnutý v rokoch 2011 až 2013 veľa krát a aj po spáchaní skutkov pokračoval v páchaní priestupkov, za ktoré bol oznámený a postihnutý. Súdne trestaný bol viackrát v Českej republike, ale tieto odsúdenia neboli uznané na území Slovenskej republiky. Viackrát bol súdne trestaný aj na území Slovenskej republiky, naposledy Okresným súdom Žiar nad Hronom pre prečin zanedbania povinnej výživy.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa u oboch obžalovaných spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. U oboch prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na mieru ich zavinenia, na predchádzajúci ich spôsob života a závažnosť ich konania.

Obžalovanej U. M. súd ukladal trest s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že sa priznala k spáchaniu trestných činov úprimne ich oľutovala a takto napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, najmä súdu, na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že spáchala viac trestných činov. Súd pri ukladaní trestu obžalovanej U. M. vzal do úvahy aj skutočnosť, že trestné činy, ktoré sú predmetom tohto konania, spáchala skôr, ako nastal účinok vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku v jej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/34/2013. Účinok vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku nastal dňa 30.9.2014 a všetky skutky sa stali pred týmto dňom, preto súd uložil súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Súd jej ukladal súhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, preto sa podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu. S prihliadnutím na skutočnosť, že prevažuje u nej pomer poľahčujúcich okolností, znížila sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu. Z týchto dôvodov jej súd vymeral trest podľa základnej trestnej sadzby podľa § 206 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je tri až desať rokov odňatia slobody. Po zvážení všetkých týchto skutočností jej súd uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4(štyri) roky a 6(šesť) mesiacov nepodmienečne. Do výkonu trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebola vo výkone trestu na území Slovenskej republiky. Súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nitra 5T/34/2013 - 48 zo dňa 30.9.2014, týkajúci sa U. M., ktorý vo vzťahu k nej nadobudol právoplatnosť dňa 4.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

U obžalovaného U. M. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že spáchal viac trestných činov. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, preto podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona sa zvyšuje dolná hranica

zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných

- 13 -

1T/60/2014 - 593

trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, preto sa podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu. Trestná sadzba za najprísnejší trestný čin, zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 2 Trestného zákona je tri až desať rokov odňatia slobody. Upravená spodná hranica trestu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona je 5(päť) rokov a 4(štyri) mesiace a upravená horná hranica podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona je až 13(trinášť) rokov a 4(štyri) mesiace. Súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5(päť) rokov a 6(šesť) mesiacov nepodmienečne. Do výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin.

Súd o náhrade škody nerozhodol, pretože opatrovník maloletých detí M., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre, si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.